बद्धमूलां क्षणाच्छद्मीं शुचं दीर्घामरोपयत् ॥ १४९ ॥
तस्मै दत्वा टक्कदेशं विनयाद् ङुलीमिव ।
स्वशरीरमिवापासीन्मण्डलं गुर्जराधिपः ॥ १५० ॥
कृतं भोजाधिराजेन स साम्राज्यमदापयत् ।
प्रतीहारतया भृत्यीभूते थक्कियकान्वये ॥ १५१ ॥
दरत्तुरुष्काधिपयोर्यः केशरिवराह्वयोः ।
हिमवद्विन्ध्ययोरासीदार्य्यावर्त इवान्तरे ॥ १५२ ॥
नक्षत्रेष्विव भूपेषु नभसीवोत्तरापथे ।
यस्यैव विपुला ख्यातिर्मार्तण्डस्येव मण्डलं ॥ १५३ ॥
स श्रीमाँल्लाल्लियः शाहिरलखानाश्रयः क्रुधा ।
निराकरिष्णुः साम्राज्यात् तस्य सेवां न लब्धवान् ॥ १५४ ॥
एवं दिग्विजयं कृत्वा प्राप्तः स निजमण्डलं ।
प्रदेशे पञ्चसत्ताख्ये स्वनाम्ना विदधे पुरं ॥ १५५ ॥
तस्य श्रीस्वामिराजस्य तनयोदकूपथप्रभोः ।
पूर्णिमेव क्षपाबन्धोः सुगन्धाख्याभवत् प्रिया ॥ १५६ ॥
तया समं पुरवरे सुरराजोपमो नृपः ।
तस्मिन् शङ्करगौरीशसुगन्धेशौ विनिर्ममे ॥ १५७ ॥
द्विजस्तयोर्नायकाख्यो गौरीशसुरसद्मनोः ।
चातुर्विद्यः कृतस्तेन वाग्देवीकुलमन्दिरं ॥ १५८ ॥